

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre 160 korona.
 Fél évre 80 korona.
 Negyed évre 40 korona.

Egyes szám ára:
3 korona.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:
 ARANY JÁNOS-UTCA 48.
 Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal

JÖTTÖK

(Az amerikásokhoz.)

Jöttök . . . a haza vár reátok,
 A szivetekben: vágy . . . remény . . .
 Lelkünk ujjongva sir felétek:
 E vérrel szentelt földtekén!
 Jöttök . . . a szemetekben csodás tűz ég,
 Edzett karotok: új erő.
 Hazánk reményei: dolgos méhek,
 Tiétek a jövő!

Jöttök . . . Jertek is, várunk, vártunk!
 Oh mennyi könnyünk hullott értetek!
 Az ajkunk sokszor véresre haraptuk;
 Most együtt fogunk tünni véletek!
 A rab-hazában: ti lesztek a fáklya:
 A mi tűzünk fog lángra gyújtani!
 Honnan is jöttök? Mesze tengeren túl . . .
 Régi hazánknak, nagy utódai!

Elmult a vész: az újabb vész vár reánk;
 Sok szégyenünk ne bántson titeket!
 Újult erővel, inkább harcra készen:
 Velünk együtt, majd fegyverkezzetek.
 És vegyük vissza őseink örökét!
 Támadjon bennünk: magyar kikelet!
 Hozsánna nektek: hazatért magyarok;
 Kik békét hoztok, munkát s életet!

fj. Radványi Sándor.

Hungaria.

Fenn a csillagok ragyognak, nézik a te sorsod
Éltiportak, szétszagattak, mint egy hívány rongyot
Eltévedt és letért néped az egyenes utról.
Fejünk felett, halál harang gyakran minduntalan
[kondul.

És te, magyar, Árpád népe, földönfutó lettél,
Lajtán innen, osztrák zászlót engedte az őszi szél
Gyimes táján, dudu hangja veri fel a csendet,
A bástyákban testvéreid kineznek a szerbek!
Kassa ormán, pollák zászlót lenget a magyar szél!
Magyar Isten, meg kell érni; ami, több szeggyennél
Megpróbált a hadak Ura, magyarok Istene!
Hogy balsorsban az ő népe, hogy bízik ő benne?
Vajjon mit lát felhők közül Kossuth és Rákóczy
Őszi szellő, pártoskodás, széjjelhuzás, zászlaját
[lengeti,

Jósa Iván.

A kanász.

Egy kanász még soha életében nem volt templomban, de elhatározta magát, hogy mi-helyt új szüret lesz, elmegy.

Szent Mihály napkor kikapta a bért s a kanász az első, legközelebbi vasárnap ballagott vele nagy csöndesen a szentegyház felé.

A misén éppen az evangéliumot olvasta a pap, mire a hívők serege fölállott.

— Csak üljenek le! — szólott a kanász, ki szinte ezen percben lépett be s kezével, amint szólott, végig intett. — Azért, hogy új szüröm van, soha sem érdemlem meg ezt a nagy tiszteletet.

„Falu rossz”.

Esküdt étrendje.

- Mit csinálsz reggel?
- Reggelizek.
- Mit csinálsz délben?
- Ebédelek.
- Hát délután?
- Ozsonázok.
- És azután?
- Panamázok.

A „Villám“-ról.

Dalvirágok felsedeznek
A Villámnak lopjain . . .
Röpke eszmék, csalfa álmok,
Csendülnek meg lantjain!
Mennyi érc és láng van itten:
Most látjuk csak igazán . . .
Sohse hittük volna ezt, hogy
Ennyit tudjon a „Villám“!

Hogy milyen vágy dagadozik
Kebünk alatt melegen . . .
Hadd tudja meg Nyiregyháza!
Hadd lássa meg Debrecen!
Oh jertek hát, egyesüljünk!
Céjaink vágyai vár!
Legyen olyan mindig e lap,
Mint amelyben tavasz jár!

ifj. Radványi Sándor.

Régi ismerősök.

— Rég láttam Müller ur. Hogy megváltozott!
— Pardon.
Werner vagyok.
— Hallatlan!
Már Müllernek sem hívják!?

Kész cipő és
csizma kapható

Ne sajnálja a fáradságot és ön meggyőződhet arról hogy a mai áremelkedések dacára is jutányosan szerzeketi be **csipő** és **csizma** szükségletét méret után, ha lemegy **Fábián Testvérek** cipő- és csizma készítő műhelyében, **Rákóczi-utca 71. szám alá.**

Valamint erős munkás cipők.

Civisek a Bikában.

— Mi a frász karika, sógorom az a panama, hogy minditig arul irnak mostanság az ujságok?

— Hát a' valami nagy disznóság lehet, sógorom.

— Mirül sejti osztég, sógorom.

— Hát csak mert p-vel kezdődik sógorom.

— Eladta már kend a buzáját sógorom.

— Nem én sógorom.

— Hát oszt miért nem.

— Mir adnám! Kinek kell az a sok piz, amit irte adnak. Nem töm én az időt a számolással, tudja sógorom.

— Hm, sógorom.

— Hallotta sógorom, hogy ezek a fránya tisztviselők öt koronáért kapják a zsirozót, nyolcér a cukrot.

— Hogy lehet a sógorom.

— Hát csak úgy, hogy kedvezményes ellátást élveznek, sógorom.

— Nekünk, szegény kisgazdáknak is kirvinezni kéne ezt a kormánytul, sógorom.

— Mond valamit sógorom. Én is rászavallok a szándikára.

Rég volt . . .

Rég volt . . . igaz sem volt talán.

Rég volt . . . egy májusi éjszakán.

Rég volt, rég volt . . .

— Egy szép szöke lány.

Elmult . . . egy szép tavaszi délután.

Vége . . . egy álmos, drága éjszakán.

Rég volt, rég volt . . .

— Igaz se volt talán.

Radius.

Pakonpart.

— Ni, ni! Van sze'encsém alacsony te'metű, nagy jó u'am! Mintha most is látnám önkegyedet ké'em! Tessék hollet páncsolni ké'em! Mi az ké'em, hogy ennyi'e szomo'unak és búbanatosnak mesztatik lenni ké'em? Igenis ké'em, hogy összecsapának a sötét felhők az önkegyed á'tatlan koponyája felett és vasá'nap reggel, sü'ü villámlások között lecsapa az Isten nyilája, a mely majdnem eltalálta önkegyedet. Hah, mint láttam önkegyedet hosszúra nyulni előttem, mint a nudli tésztát és fekete gö'ög tűztől megvilágítva, mint emelke ik a nagy vallás márti'okhoz, a kik a legnagyobb veszéljben is az i'ás sze'int cselekedtek! — Ah ké'em, hogy én tévedtem, me't a villámlást és istennyilat nem a nagy te'mészet, hanem asszonyi kéz intézte? — Az mindegy ké'em, akár égi, akár földi villámlás és istennyila volt is, önkegyed mégis az irás sze'int cselekedett ké'em! Me't az i'ás azt tartalmazza ké'em, a ki téged kövel hajít, hajítsd te azt kenyé'el! Igaz, ké'em, hogy önkegyed nem szó sze'int vette az i'ást, me't a nagy villámlások közt elvesztve a szemé fényét ké'em, hi'telenében nem akadt kenyér a keze ügyébe, egy jól kifejlett fejes káposztát vágott a kődobóhoz. De én sze'intem

ké'em egvenlő e'tékü a káposzta a kenyé'el, me't mind a kettő elelel ké'em! Tehát azé't ne tessék ké'em buslakodni, me't valamint az égi vesz és vihar elmulik, ugy a földi is ké'em! — Tili ké'em, vegye le a halusz kötőt! Volt sze'encsém, toszogalja!

Kis fejtörő felnőtteknek.

Nekem van 30 drb. almám à 3 drb. 1 korona, a szomszédomnak van 10 almája à 2 drb. 1 korona, a ki megkért, hogy adjam el az övét is. Így kapok érte 15 koronát, de én a 40 drb. almát összekavárom és 8 csomóba rakom 1—1 csomóba teszek 5 drb-t, 1 csomónak az ára 2 kor., így most már nem 15, hanem 16 koronát kapok az almákért, hogy kerül oda a 16-ik korona, mikor így is csak 5 almát adtam 2 koronáért. Kit illet a 16-ik korona? (Ne törjék a fejüket, hiszen azt ugy is forgalmi adóba kell adni.)

A megfejtőknek elismerés adóztatik.

Szotyori.

Párbeszéd.

— A jószág is ippeg ugy megéhezik, mint az ember.

— Ugy van! A jószág is ippeg olyan ember, mint amilyen jószág az ember.

Kalapok tisztítását,

vasalását és javítását elvállalom. — Használt kalapokból újakat :::: készítek. ::::

Beliczay

kalapos, Piac-u 38.
a fő-posta mellett.

A költő és a milliomos lány.

Akkor tájt kezdett nyiladozni éppen A liget mélyén az akác virág.
A Gerbaudnál naponta összejöttek,
A költő és a milliomos lány.
A Kioszkra lágy májusi nap tűzött
És sugarától a szív feledült.
A milliomos kisasszonnyal szemközt
A forró szivü szegény költő ült.
A szegény költő ült.

A költő zajos társasággal törtött,
Egy nyári napnak bibor alkonyán.
S a milliomos kisasszony jött szembe
Unottan, végig a Stefánián.
Az autója árnyaként követte.
A költő halkán bemutatkozott.
Monchère! mon chère! a lelke ezt zokogta
A szegény költő nem szólt, hallgatott,
A költő hallgatott.

Pár lépést hátra maradtak az uton
A költő és a milliomos lány.
Az ivlámpák épp' akkor gyultak lángra
A Stefánia mindkét oldalán.
A költő sirva szerelemért esedett,
S kacagva vdlasszolt reá a lány:
Mondió! igazán milyen mulatságos,
Ugyan mit is szeretnék magán?
Mit szeressek magán?

Majd hirtelen az autóján termett,
S a scharoljával bucsut integetett.
A lobogó scharol ugy tünt a költőnek,
Mint muliba szálló bus emlékezet.
Fárad'an indult garzon lakására
És reggelre — lám milyen szomorú —
Keresztül lőtt szivvel találták ágyán!
Szegény, szegény forró szivü fiu!
Szegény költő fiu.

Szanin.

Nyilatkozat.

A Szabó Gábor urra vonatkozólag lapunk f. évi szeptember hó 4-iki 36. számában „Pakonpart” cím alatt közölt cikknek ténybeli alapja nincs s e közleményben foglaltak nem Szabó Gábor urral történtek meg.

A szerkesztőség.

Kellemes és Kellemetlen kérdések.

▼▼▼▼
E rovatban közlötték az vállalja a felelősséget, aki elolvassa. :
▼▼▼▼

Mondja kedves Közellátás, van még sok abból a dohos buza lisztből a Vár-utcai üzletben? Kérdezi az, a kinek kevés kenyere van.

Mondja kedves Glück ur, az Acél cégtől, igaz, hogy maga küldte be a szavazatot önmagára, mint 1-ső sneidig fiu? Kérdi Klári.

Mondják kedves Nagy Dezső, Szilgyi Ferenc és Major Sándor urak, magok csak a „Látókápi esárdáig” szoktak menni vadászni?

Mondja kedves ifj. Mithéi vízvezeték szerelő ur, miért nem nősült még meg? Kérdi, aki magára vár.

Mondja kedves orvos ur, jobb szekéren mint gyalog?

Mondja kedves és kedvetlen Orosz István az Arany János-utcából, igaz az a közmondás, hogy én is voltam két krajcárral a vásáron. Kérdi az, akinek több volt.

Mondja kedves Zsibike, jobb volt bent mint most kint. Kérdi egy kíváncsi.

Mondja kedves Kis József ur a „Hangyából”, ugye hogy mégis csak jól esik a dobóparton felereszteni a sárkányt? Kérdi az, aki tudja.

Mondja (Klein) H...g Kiss Áron Petőfi-tér 3. szám alatti pálinkamérő, talán unatkozik, hogy vasárnap délután is nyitva tart? — Kérdi egy régi vendége.

Mondja Aranyos Ilonka Ladányból, hányadik haragosa Pongor Sanyika, megtudná mondani? Kérdi Varga Laci.

Mondja kedves Szalóki János ur, H.-Böszörményből, jár-e még Londonba? Kérdi, egy kíváncsi.

Mondja nagyszerű kis Papp Imre Nánásról, Péter Kovácstól igaz, hogy álmába, éjszaka a Doberdóra menekült, hogy a francia négyest megtanulja?

Mondja kedves N. N. ur Karcagról, mikor utazik Debrecenbe? Azt kérdi egy kíváncsi. Válaszoljon.

Mondja Kedves Erdős Imre cipész segéd ur H.-Szoboszlón szokása még megkérdeni a lányoktól, hogy kihez van szerencséje? Kérdezi egy jó kedvű kis lány.

Mondja kedves Deutsch József ur Ladányból, enyém van felül? (.-csi)

Mondja kedves Varga Balázs Nánásról, nem fáj bus szívének, hogy Hajdu Laci előbb járt Szentmihályra? Kérdi egy midentudó.

Mondja kedves Lavotta ur Bal-mazujvárosról, mikor lesz megint a Hangya szövetkezet elnöke? Kérdik többen.

Mondja (Klein) H...g Kis Áron Petőfi-tér 3. szám alatti pálinkamérő, a jég kiadásnál talán ön formál első jogot, hogy jeget kapjon, nem pedig a vendéglősök és a hentesek? Kérdi egy szemtanu.

Mondja kedves Kovács József vasutas Szoboszlóról, talán már megértette azt a közmondást, hogy „Ne szaladj az uton a szekér után, amely fel nem vesz”. Kérli egy kis madár.

Mondja kedves Nagy Ferike, onnan a Bika étterméből, maga hajdon főt jár, mégis verebet hord a kalapja alatt, hogy nem tud köszöni? Kérdi, akinek nem köszön.

Mondja Kedves Szabó Jenő gépész ur, Hajduszoboszlón olyan szegyelős még mindig, mint volt, hogy mikor a lányok mellé ér a köszönés helyett le süti a fejét? Kérdi egy jó vicces lány.

Mondja kedves Kovács József ur Szoboszlóról, mikor tart újra egy jó névnapot, ha tart engem is hívjon meg? Válaszoljon, cimem a levegőbe.

Mondja kedves Szilvási József Nánásról, igaz, hogy maga nyerte meg a Doberdó-féle lapon az első kitüntetést? Kérdi, aki várja a kitüntetést.

Mondja kedves Mihalkó Gyula fűszerkereskedő, Ujvárosban az üzletében árusítja a kapott kosarakat? Kérdi egy meglepetéskérő.

Mondja kedves Ekmajer ur Kisvárdáról, az idén a szüreti bálon megint maga akarja megvenni a koszorut? Kérdi az, aki reflektál rá.

Mondja kedves Tar Mihály máv. fékező ur, igaz, hogy maga is gyomorrontást kapott az eljegyzésen?

Mondja kedves Varga Lacika Ladányból, miért nem kért feleletet a múltkorai kérdésére? Hiszen maga is evett a kolbászból és nem figyelt a művésznőre.

Mondja kedves Peter'e Károly asztalos segéd ur Ladányból, miért énekli maga mindég, hogy nem az enyém a szerelmed.

Mondja kedves Balog Sándor ur Nánásról, igaz, hogy maga szeretne biciklizni megtanulni? Kérdi, aki szintén szeretne megtanulni biciklizni.

Mondja kedves id. Hajdu András zenész ur Böszörményből, azért ment csütörtökön délelőtt a fal mellett, hogy a föld alatti villanyos el ne üsse?

Mondja kedves Auspitz Sándor fogtechnikus inas ur, mennyibe került a 200 drb. névjegy? Kérdi, Lilike.

Mondja kérem Kabai Sándor ur a Hunyadi-utcából, talán fél ön az aglegényi adótól, azért megy 13-ik szor lány nézőbe? Kérdi, egy legjobb barátja, aki szintén ebbe uszik.

Mondja kedves Hajdu Béla primás ur Böszörményből, miért ölegette csütörtökön délelőtt olyan hevesen a villany fát?

Mondja kedves Nátházi ur a III. B. osztályból, igaz, hogy ez évben jórendű lesz? Kérdik az atomok.

Mondja igen tisztelt Pray gyógyszerész ur, amióta nincs bajusza, hány évvel fiatalabb?

Mondja drága Czibere Bözsike a Percze I cukrászdából, mikor tartja be ígéretét. Kérdezi egy kis lány, aki hallotta, mikor ígéretet tett.

Mondja kedves Frenkel László még mindig meglátszik a fogán, ha faji ételt eszik? (Kérdi a IV. kerület.)

Mondja kedves Eckstein Lajos ur, mivel keni ön a lábát? Kérdi Pinkász.

Mondja kedves Toroczkai tanár ur nem drágult még meg az egyes? (Kérdi egy vevő.)

Mondja kedves Löw tanár ur, igaz-e hogy ön antialkoholista? (Kérdi egy halkereskedő.)

Biztos mód

— Mondja, akar hirtelen meggazdagodni?

— Hogy akarok-e? De mennyire!

— Tudok egy biztos módot: Nyisson egy bankot.

— Hisz' ahhoz pénz kell.

— Kell fenét. Elég egy jó feszítővas is.

Színházi pletykálkodás

Helvey Erzsi az új primadonna véletlenül azt a lakást kapta meg, a Széchenyi-utcán, melyben Rácz Ada lakott. Hanem aztán a házban lakókat tessék megkérdezni, hogy dicsérik az új lakótársukat, már mint Helveyt. Olyan primadonna ritkaság. Nem páváskodik. Minden szabad idejét otthon tölti tanulással. Már reggel hét órakor fent van és tanuláshoz fog. Nem is tudja ugya szerepét senki, mint ő. Ő tanul sokat, de azért sokan tanulhatnak tőle.

Mikor a múlt héten szombaton Bodán Margit fél órával az előadás előtt lemondta szerepét, tudvalévően Bródi Irén ugrott be. Nem is ismerte a szerepet, az énekszámokat sem tudta. Nagy bátorság kellett hozzá, így kiállni a lámpák elé. Kollegái mondták is neki:

— Irén, te nagyszerűen tudsz ugrani.

A h' res nevezetes lemondás előtt úgy volt, hogy ha nem akad vállalkozó Bodán Margit szerepére, a Paesirtában, le kell venni a darabot és valami mást előrántani. Mátray azt indítványozta:

— Irjátok ki, hogy a „Paesirta” elrepült.

Mikor Bodán Margit lemondta a Paesirta előadását, az igazgató állítólag dühösen ezt mondta:

— *Nem oda Bodán!*

A kardal egyik női gyöngyével évődött a multkoriban egy habitué.

— Jó színben van.

Valaki közbe vágott.

— Inkább mondja úgy, *jó karban.*

Az elmúlt héten a Kossuth-utca sarkán, úgy fél nyolc óra tájban találkozik egy fiatalember a barátjával. Azt mondja neki:

— Te nagyon **ki** vagy csipve, megint kalandra.

— Ugy van, eltaláltad, válaszolta a másik, megyek a „Legszebb kalandba”, a színházba.

Bánom . . .

*Bánom, bánom mindig bánom,
A míg élek a világon;
Hogy nem szökét, hanem barnát,
Angyal helyett hűtlent, csalfát . . .*
[szerettem.]

*Bánom, bánom, mindig bánom,
A míg élek e világon;
Hogy a barnán nem tanultam
S a szökébe bolondultam . . .*
[vesztemre.]

*Hűség, hűség női hűség,
Olyan mint a fél derüs ég,
Magához von moso ygása.
Napsugárnál a villámra . . .*
[ki gondol?
Suchán Elemér.]

Aforizmák.

I. Mindeki égig emelné anyósát, — ha tudná, hogy ott is marad.

II. Nem követi oly gyorsan a vilámlást a menydörgés, mint a hazugságot a becsületszó.

Revizor rovata.

A tengerszem.

A tengerszem olyan kut a mely feneketlen, Debrecenben nincs tengerszem, azért Debrecen népe tengerszemetlen! Ellenben a szabadkőműves torkok is tengerszemek, mert azok is feneketlenek.

A földnyelv.

Nekem kedvelt eledelem a pácolt nyelv, az osztrákoké a földnyelv. Piszkos és aljas mohósággal akarnek drága hazánknak testéből egy jó darabot kispékelni! Pedig hazánknak fölösleges földnyelve nincs! Jaj, egek ura! de van némely aszszonynak olyan, hogy helyettesít némely földnyelvet is!

Revizor.

Nagy fejtörő kicsinyeknek.

Egy arabnak van 17 tevéje és 3 fia, az öreg ugy rendelkeztet, hogy a legidősebb fiúé a tevék fele, a középsőé $\frac{1}{3}$ része, a legkisebb fiúé pedig $\frac{1}{6}$ része. Az öreg arab meghalt, a fiúk nem tudtak megosztzkodni a tevék, hanem összeveszték, erre a szomszéd átment hozzájuk és vitt egy tevét magával, az udvaron

sorba állította a 17 tevét, meg az ő 1 tevéjét, így volt az udvaron 18 tevé. Most egynek adott felét, 9-et, a másiknak $\frac{1}{3}$ -át, 6-ot, a harmadiknak pedig $\frac{1}{6}$ -ét, 2-öt. Most mind a három fiú többet kapott, mint amennyi a 17 tevéből járt volna és a szomszéd 1 tevéje is megmaradt.

Hogy adott többet mind a háromnak, holott a saját egy évéje is megmaradt???

A helyesen megfejtők között különböző emléktárgyak lesznek ki-sorsolva.

Szotyori.

Hát mi?

Öreg izraelita áll a törvény előtt. Természetesen árdrágítással vádolva.

- Neve? — kérdi a bíró.
- Bloch Sámuel.
- Vallása?
- Hát mi lehet a vallása egy ilyen szegény zsidónak?

ANTALFY JÓZSEF

könyv-, mű-, zenemű-
és papírkereskedése:

Szent Anna-u. és
Varga-utca sarok.

□ Legjobb bevásárlási
forrás! Menjünk oda!

Egy barna kis lánynak

Irta: Frici.

Ha szived birhatnám,
Sok mindent megtennék,
Hosszu uteatokban,
Még bakter is lennék.

Szentmihályra gyalog,
Mindennap elmennék,
Csak azért, hogy kaputok előtt,
Gyakran megfordulnék.

A korcsolyázó tónál
Jég hizlaló lennék,
Csak azért, hogy neked,
Örömet szereznék.

A bodai erdőn,
Mókuska is lennék,
Csak azért, hogy neked,
Mogyorót szedhetnék.

Rózsás kis kertedben,
Dongó méh is lennék,
Csak azért, hogy neked,
Hajnalban zenélnék.

A nánási pusztán,
Pásztor fiú lennék,
Csak azért, hogy neked,
Malacot őriznék.

Láncon hordható,
Pici kutya lennék,
Csak azért, hogy mindég,
Kebleden pihennék.

Kedves cimbalmodon,
Kottatartó lennék,
Csak azért, hogy gyakran,
Reád tekinthetnék.

Kérdezd meg a szived,
Nem-e engedett még?
Meg tudod-e szánni
Egy szegény szenvedőt?
(Hozzád esdeklőt.)

Én tudom, hogy a szived
Meggzánna már engem,
De amit vétettem,
Nem bocsájthatod meg!

Minden jókedvű ember
terjeszti a „Villám“-ot.

Tyukodiné

zöldség és gyümölcskófa
hizelgesei.

— Na nízze mán lellem, Szőkéné komám asszony, még én rajtam is milyen betegsig kezd erőt venni? — Hogy micsoda, meg se láccik rajtam? — Hm! Hát a politika, komámasszony! A tájog öjje meg ezt a mai világot, olyan politikás, hogy még az ilyen magamformájú fejir cselédet is a hatalmába keríti! Az este is, amint z ágy szilin ülök, hát ujságot olvastam egy kis teja mellett; eccer csak ugy elmerültem a politikába, hogy eldültem és ugy bele vágtam a fejem az ágy tornyába, hogy majd elharaptam a nyelvem! — Hogy azt mongya komámasszony, a csuporba vót sok politika? — Dehogy lellem, egy decinél soha sem szoktam én többet tőteni egy tejába. Csak a vót a baj, hogy mijjen elgondolkoztam. í

— Na Lidi, hát te mit tátod a szájad, mi kék?

— Torma, de vastag, oszt' jó hosszú?

— Az nincsen most galambom, hanem sétájj ki a tűzerek konyhakertiszetibe, az erdő alá, azoknak biztosan lesz! Szivesem lellem, nincs mit köszönni. Algyon meg a tepertő!

Műjéggárosok!

A közelgő hideg beraktározására ajánlkoznak raktárnokok, kik a jövő szezonra akadály nélkül szolgáltatnák a jéggyártásához a hideget.

Paplan-varrodámba

uj f hér vatta érkezelt.
Selyem, glott, kasmir
pap anok kaphatók és
megrendelhetők. Pehely
és gyapju paplanokat ké-
szíték. Alakító, frissitek.

Ócska vattát, paplanokat veszek.

DEBREZENI LAJOS Kossuth-utca 11. sz.

Impromptu.

Emlékkönyvbe irni nem jó,
Írás nem vész el soha,
Számon kérik vallomásunk
M megbánhatjuk valaha!

Igazán bölcs vala az, ki
Azt vallá, hogy hüin szeret:
Gyors habokra irta és az
Írás elünt, elveszett . . .

Suchán Elemér.

Házasság- közvetítőnél.

Pacsola Demeter szerény igényű kishivatalnok volt. Ha nem volt más ennivalója, megelégedett azzal, hogy van vállperece, vagy térdkalácsa. Jó 30 éves koráig élt így boldogan és függetlenül.

Egy szép napon azonban megunt a boldogságot és az éhezést és a piszkos gallért. Megunta és elhatározta, hogy megnősül. Elvesz egy gazdag leányt, akivel gondtalanul és vígan éli le azt a még hátra levő pár kis évtizedet.

Igen ám, de hol kap Pacsola Demeter feleséget? Nem ismer ő egyetlen egy nőszemélyt sem. Gondolt hát merészet és nagyot Elment egy házasságközvetítőhöz.

A házasságközvetítőnek volt egy képes áriegyzéke, abban voltak szép fotografiák és Pacsolának majd kidült a szeme mikor a sok leányarcot meglátta.

Az egyik különösen megtetszett neki érdeklődött. A házasságközvetítő sok szépet tudott a leány felől és így szólt:

— Kedves Pacsola, ha ezt a leányt elveszi, csupa harmónia és noézia lesz az élete.

— Szép, szép, — mondta erre Pacsola, — de most arról beszéljünk, hogy állunk a prózával?

A házasságközvetítő megvakarta a Pacsola fejét s azt mondta:

Kertelés.

Gazda: Hol vagy Istók! gyűsz te ide hamar!

Szolga: Gyűvök, gyűvök la! már itt is vagyok gazduram.

Gazda: Oszték hát evet-e a hizó he?

Szolga: Evet hát gazduram?

Gazda: Én ettem. Hát a hizó? és mit evett?

Szolga: Hát izét és a gazduram mit evett? hi-hi-hi.

Gazda: Ej mit! Semmit. Hát a hizó?

Szolga: Amit én gazduram.

Gazda: Beszlj má no! Mit ettél?

Szolga: Hát biz én gazduram semmit. Hi-hi-hi.

Egy katona.

— Kedves uram, ha ön a prózát jobban szereti, vegye el — Herceg Ferencet.

És azzal a faképnél hagyta. Pacsola Demeter pedig nem nősült meg.

Soproni dal.

(Tul a Tiszán faragnak az ácsok dallamára.)

Sopronba' ma

Otthon van a

Sváb szó,

De ninc rajta

Osztrák fajta

Zászló!

Csak ki ne bontsd,

Kedvünk ne rontsd,

Sógor!

Vidd el inkább

Kényes irhád

Jókor!

Terem bőven

A Fertőben

Nádszál...

Meg se kérdünk,

Ha a mérgünk

Rád száll,

Nem lesz mese

A fele se

Ennek:

Sógor hidd el,

Testvéríd el-

Vernek!

Zsitvay Tibor.

Nem kívánkozom . . .

Nem kívánkozom a
Pompázó világba,
Elég nekem a Nusikóm
Akaclombos háza.

Nem vágyok én messze,
Csak his kapujáig,
A meddig a kerítésnél
Kis ajtaja látszik

Nem vágyok én messze,
Csak fehér keblére . . .
Pici piros kis ajkára,
Forró szerelmére!

Radius.

„Meteor” mozi.

Bocskai-tér 10.

Ma, vasárnap, szeptember hó 25-én:

A Brixtoni keselyü.

III. rész.

Amerikai világ sláger.

Ha lehull az álarc.

Amerikai kalandor történet 6 felvonásban.

Előadások kezdete d. u. 3., 5., 7. és 9

órákor. — Jegyelövétel d. e. 10 órákor. —

Helyárak: páholy 16 K, fenttartott hely

14 korona I. rendű ülőhely 12 korona

II. rendű ülőhely 9 K, III. r. ülőhely 6 K.

Iskolában.

— Ki volt Attila, — kérdik a vizsgán a gyereket.

A gyerek nem tudja. Egyik tanuló-társa sugja neki: Hun király volt.

— Hun király volt, hun nem volt király, — adja meg a választ a gyerekek, aki félreérlette kissé a sugót.

Kinek mi a nótája.

A „Villám“ saját külön, mindennéven kiküldött tudósítója nyakába vette a városokat, hogy megtudja: kinek mi a nótája. Tudományos kutatásai eredményéről folytonlagosan itt számol be:

Kálmán István Böszörmény.

Azt a kis lányt még akkor megszerettem

Nagy Jóska Kisvárda.

Hej Bözsi, Bözsi, a kapuba gyere ki...

Halász Lajos Kisvárda.

*A Petőfi-utcát járjuk mi,
Azt a szőke, barnát várjuk mi.*

Schinger Béla Kisvárda.

Nem én lettem hütlén hozzád...

Fekete Béla Kisvárda.

Nem vagyok én barát...

Bitai Balázs tanító urnak B-ujváros

*Vékony deszka kerítés,
Jaj a vékony teremtés...*

Erdélyi László urnak B-ujváros.

Megy a gőzös, megy a gőzös Kisvárdára

*Erdő és Balácsi tanító uraknak,
Itt hagyom a német falut nemsokára,*

*Waldmann Dezső urnak B-ujváros
Erger, berger, Sósberger...*

*Tarpai János urnak B-ujváros.
A faluban nincs több kis lány, csak két ő.
Az egyiket elszerezte a jegyző.*

Az oláhoknál.

Nagyváradot tudvalevőleg Oradia-Marenak keresztelte el a bukaresti kormány. Tudniok kell ezt persze az iskolásgyermeknek is, akiket sorra felszólítottak a kivezényelt tanítók és megkérdezték tőlük:

— Hol születettél?

— Nagyváradon — hangzott a felelet.

A válasznak „ötös“ lett a vége.

Néhány román gyerek azt mondta, hogy ő Oradia-Marén született. Ezeket megcirógatták. Ekkor jött Móricka. A tanító föladata neki a kérdést:

— Hol születettél?

Móricka kemény dilemma előtt állt. Egy percig küzdött a válaszzal, végre diadalmasan vágta ki:

— Helyben!

Amiből nyilvánvaló, hogy Móricka diplomatának született. Vagy nem?

Találós kép.

Hol van
a vándor?

Szerkesztői üzenetek.

Cica. A verset azt kell egy kicsit javítani. Türelmet kérünk.

Többeknek. Oly sokan küldenek be kellemetlen kérdést, hogy a nem közlhetőkrol lehetetlen külön-külön üzenetet adni, mert akkor ezzel lenne tele a lap. Tessék figyelembe venni, hogy durva sérelést tartalmazó kérdést nem közlünk és nőkről jót, vagy semmit.

Gy. G. J. „A lelki furdalás“ csak maradjon meg önnek. Nem közölhető.

Találós kérdés.

— Hol van pünkösdi karácsony után?

— ? ? ?

— A szótárban.

Felelős szerkesztő: SZIKRA.

Mihalovits Jenő

GYÓGYSZERTÁRA ÉS
GYÓGYSZERÉSZETI
MŰLABORATORIUMA
A „KIGYO“-HOZ.

DEBRECEN, PIAC-U.
33. SZAM ALATT.

A városházzal szemben.

Különleges gyógy-
szerekben nagy
o o választék. o o